

Startnotitie Milieueffectrapportage

Varkenshouderij Noteboom

Datum : April 2009
Opgesteld door : dhr. ing. R. Aagten *ab*

LTO NOORD ADVIES
Dienst Ruimtelijke Ordening en Milieu
Postbus 67
7000 AB Doetinchem
Tel.: (0314) 376944
Fax: (0314) 376966

Inhoudsopgave

1	Projectgegevens	3.
2	Inleiding	4.
2.1	Doel	4.
2.2	Aanleiding	4.
3	Procedure en beleid	5.
3.1	Besluit milieueffectrapportage	5.
3.2	Planning	6.
3.3	Europees beleid	7.
3.4	Rijksbeleid	9.
3.5	Provinciaal beleid	17.
3.6	Gemeentelijk beleid	19.
4	Voorgenomen activiteit en alternatieven	20.
4.1	Referentiesituatie	20.
4.2	Voorkeursalternatief	20.
4.3	Variant chemische luchtwasser	21.
4.4	Variant gecombineerde luchtwasser	21.
4.5	Meest milieuvriendelijk alternatief	21.
5	Bestaande milieutoestand en gevolgen	23.
5.1	Autonome ontwikkelingen	23.
5.2	Ammoniak	23.
5.3	Geur	23.
5.4	Luchtkwaliteit	24.
5.5	Bodem en water	24.
5.6	Energie	24.
5.7	Geluid	24.
5.8	Verkeer	25.
5.9	Landschap	25.
5.10	Flora en fauna	25.
6	Vergelijking van de alternatieven	26.

Bijlagen

- A** Situering projectlocatie
- B** Zeer kwetsbare gebieden
- C** Ecologische hoofdstructuur
- D** Kaarten natura2000
- E** Kaart reconstructieplan
- F** Gegevens voorkeursalternatief
- G** Gegevens variant chemische luchtwasser
- H** Gegevens variant gecombineerde luchtwasser
- I** Gegevens meest milieuvriendelijk alternatief

Los toegevoegd

Plattegrond voorkeursalternatief

1 Projectgegevens

Activiteit

Het oprichten van een varkenshouderij gelegen aan de Maneschijnsweg ongenummerd te Holten, kadastraal bekend: gemeente Holten, sectie H, nummer 383.

Bevoegd gezag

Burgemeester en Wethouders van de gemeente Rijssen-Holten
Postbus 224
7460 AE Rijssen

Te nemen besluit

Het verlenen van een milieuvergunning ex artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.
Het wijzigen van de bestemming ex art 3.6 Wro

Initiatiefnemers

Dhr. G.J. Noteboom, mevr. A.J. Noteboom-Ooms, dhr. J.W. Noteboom
Beumersteeg 1
7451 LM Holten - Dijkerhoek

.....

G.J. Noteboom

.....

A.J. Noteboom – Ooms

.....

J.W. Noteboom

2 Inleiding

2.1 Doel

Initiatiefnemers hebben het voornemen om een nieuw vleesvarkensbedrijf op te richten op een perceel landbouwgrond gelegen aan de Maneschijnsweg te Holten. Naast een bedrijfswoning en een mestopslag zal er een stal voor 2688 dieren worden opgericht.

2.2 Aanleiding

Initiatiefnemers hebben momenteel een agrarisch bedrijf aan de Beumersteeg 1 nabij het dorp Dijkerhoek. Aldaar worden vleesvarkens en melkrundvee gehouden.

De gemeente Holten-Rijssen heeft plannen om het dorp Dijkerhoek uit te breiden in de richting van het bedrijf van initiatiefnemers. Dit is thans niet mogelijk vanwege de geurcontour veroorzaakt door de varkenstak. Andersom is ook een verdere uitbreiding van de varkenstak niet eenvoudig. Met de verplaatsing van de varkens ontstaat een "win-win-win" situatie voor gemeente, initiatiefnemers en (toekomstige) bewoners van het dorp Dijkerhoek.

3 Procedure en beleid

In dit hoofdstuk wordt aangegeven waarom een milieueffectrapport (MER) moet worden opgesteld en wat de inhoud van het MER moet zijn. Daarna wordt de procedure en planning van de totstandkoming van het MER beschreven. Vanaf paragraaf 3.4 volgt een beschrijving van de relevante wet- en regelgeving en het gevoerde beleid per bestuurslaag (europees, rijk, provincie en gemeente). Deze wet- en regelgeving en het beleid zullen bij het MER worden betrokken. Indien zich in de periode tussen het indienen van deze startnotitie en het MER wijzigingen voordoen, dan zullen deze uiteraard in het MER worden meegenomen.

3.1 Besluit milieueffectrapportage

Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer worden bij algemene maatregel van bestuur activiteiten aangewezen, die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Daarbij worden categorieën van plannen en besluiten aangewezen, bij de voorbereiding waarvan een milieueffectrapport moet worden gemaakt. De hier bedoelde algemene maatregel van bestuur is het 'Besluit milieu-effectrapportage 1994' (hierna: het Besluit). In onderdelen C en D van de bijlage bij het Besluit worden de MER-plichtige en MER-beoordelingsplichtige activiteiten, plannen en besluiten genoemd:

- In categorie C 14 van de bijlage wordt als *activiteit* genoemd: de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. De MER-plicht geldt indien de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan: 85.000 plaatsen voor mesthoenders, 60.000 plaatsen voor hennen, 3.000 plaatsen voor mestvarkens of 900 plaatsen voor zeugen.
- In categorie D14 van de bijlage wordt als activiteit genoemd: de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. De MER-beoordelingsplicht geldt indien de activiteit betrekking heeft op 60.000 of meer plaatsen voor mesthoenders, 45.000 of meer plaatsen voor hennen, 2200 of meer plaatsen voor mestvarkens, of 350 of meer plaatsen voor zeugen.

De MER-plicht geldt voor het vaststellen van een structuurvisie bedoeld in de artikelen 2.1 (gemeentelijke structuurvisie), 2.2 (provinciale structuurvisie), 2.3 (rijks structuurvisie) en 5.1 (stadsregiovisie) van de Wet ruimtelijke ordening, en voor het vaststellen of wijzigen van een bestemmingsplan, bedoeld in de artikelen 3.1 en 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van die wet, voorzover deze kaderstellend zijn voor de MER-plichtige activiteit.

De MER-plicht geldt tevens voor besluiten met betrekking tot de MER-plichtige activiteit waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) én afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn.

Op grond van artikel 7.2a van de Wet milieubeheer moet tevens een milieueffectrapport gemaakt worden bij de voorbereiding van een op grond van een wettelijk of bestuursrechtelijke bepaling vast te stellen plan waarvoor, in verband met een daarin opgenomen activiteit, een passende beoordeling moet worden gemaakt op grond van artikel 19f, eerste lid van de Natuurbeschermingswet 1998.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Initiatiefnemers willen een nieuw vleesvarkensbedrijf oprichten met 2688 plaatsen. In relatie tot de milieuvergunning geldt bij dit aantal dieren een MER-beoordelingsplicht. Aan de hand van een zogenaamde aanmeldingsnotitie dient het bevoegd gezag dan te beoordelen of een MER moet worden opgesteld alvorens beslist kan worden op een aanvraag milieuvergunning.*
- *Vanwege het gegeven dat het hier om een nieuwvestiging gaat en dat daarmee emissies van ondermeer ammoniak en geur ontstaan, heeft de gemeente tijdens het vooroverleg laten weten dat zij sowieso een MER verlangen.*
- *Voor de locatie zal een agrarisch bouwperceel opgenomen moeten worden. Het vigerende bestemmingsplan kent een wijzigingsbevoegdheid waarmee burgemeester en wethouders dit kunnen regelen. Aangezien deze procedure kaderstellend is voor een MER- (beoordelings)plichtige activiteit, geldt ook nu een MER-plicht (plan-MER).*
- *Het op te stellen MER kan worden beschouwd als besluit-MER en als plan-MER.*

3.2 Planning

Rekening houdend met de termijnen zoals die in de Wet Milieubeheer zijn vastgelegd kan een indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad:

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER bij bevoegd gezag	April 2009	Initiatiefnemer / LTO Noord Advies
Bekendmaking	Mei 2009	B&W gemeente Rijssen-Holten
Inspraak voor richtlijnen MER / Advies wettelijke adviseurs	Mei 2009	Een ieder Adviseurs
Advies commissie MER	Juli 2009	Commissie MER.
Vaststellen richtlijnen	Augustus 2009	B&W gemeente Rijssen-Holten
Opstellen MER	t/m december 2009	Initiatiefnemer / LTO Noord Advies
Indienen MER en aanvraag milieuvergunning	December 2009	Initiatiefnemer
Beoordelen aanvaardbaarheid MER en openbare kennisgeving	Februari 2010	B&W gemeente Rijssen-Holten
Beoordeling ontvankelijkheid aanvraag milieuvergunning	Februari 2009	B&W gemeente Rijssen-Holten
Inspraak MER	Maart 2010	Een ieder
Toetsingsadvies commissie MER	April 2010	Commissie MER
Ontwerpbeschikking milieuvergunning Ontwerpbesluit wijziging bestemming	Juni 2010	B&W gemeente Rijssen-Holten
Inspraak	Juni 2010	Een ieder
Definitieve beschikking milieuvergunning Vaststelling bestemmingsplan	Oktober 2010	B&W gemeente Rijssen-Holten Raad gemeente Rijssen-Holten
Inspraak (beroep)	Oktober 2010	Belanghebbenden

3.3 Europees beleid

Het milieubeleid van de Europese Unie (EU) is vastgelegd in richtlijnen. Deze richtlijnen zijn bindend voor de lidstaten van de EU. De lidstaten moeten de richtlijnen omzetten in het nationale recht. Biedt het nationale recht ruimte voor interpretatie, dan moeten de nationale bepalingen richtlijn-conform worden uitgelegd. Hieronder worden enkele Europese richtlijnen beschreven die in het bijzonder van toepassing zijn op de voorgenomen activiteit. In het MER zal met deze richtlijnen rekening worden gehouden.

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention en Control) is op 24 september 1996 door de Raad van de Europese Unie vastgesteld (PbEG L 257). De richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen. Zij bevat maatregelen ter voorkoming en, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies in lucht, water en bodem, met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

De richtlijn is van toepassing op de categorieën van industriële activiteiten die worden genoemd in de bijlage behorende bij de richtlijn. Onder rubriek 6.6 worden genoemd: installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan: a) 40.000 plaatsen voor pluimvee; b) 2.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg); c) 750 plaatsen voor zeugen.

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse milieuwetgeving, waaronder de Wet milieubeheer, Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Wet ammoniak en veehouderij. In de Nederlandse wetgeving wordt een installatie waarop de IPPC-richtlijn van toepassing is een 'gpbv-installatie' genoemd.

Ten aanzien van de beoogde activiteit

- *Op het bedrijf worden meer dan 2000 vleesvarkens gehouden. Hiermee valt het bedrijf onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn.*

NEC-richtlijn

Daar waar de EU-wetgeving op het gebied van luchtkwaliteit zich richt op de concentratie van verontreinigende stoffen in de lucht, richt de NEC-richtlijn zich op de uitstoot. NEC staat voor National Emission Ceilings. Per lidstaat zijn voor 2010 emissieplafonds vastgelegd voor zwaveldioxide (SO₂, voor Nederland 50 kton), stikstofoxiden (NO_x, 260 kton), niet-methaan vluchtige organische stoffen (NMVOS, 185 kton) en ammoniak (NH₃, 128 kton). De NEC-richtlijn bevat geen emissieplafond voor fijn stof. Naar alle waarschijnlijkheid wordt fijn stof wel meegenomen in een komende herziening van de NEC-richtlijn.

Jaarlijks rapporteert Nederland de voortgang van het beleid om de emissies terug te dringen. In de nationale rapportage wordt ingegaan op de stand van zaken in de verschillende sectoren. De EU-rapportage beperkt zich tot het halen van de nationale NEC-plafonds. De richtlijn legt een verplichting op aan de lidstaat. Particuliere initiatieven worden niet getoetst aan de richtlijn.

Vogelrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn heeft tot doel alle in het wild levende vogelsoorten in stand te houden. Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het grondgebied van de lidstaten. Het betreft de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en stelt regels voor de exploitatie daarvan.

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet. De gebiedsbescherming is opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998 (zie hiervoor paragraaf 3.5). In Nederland zijn in totaal 78 gebieden aangewezen als speciale beschermingszones in het kader van de Vogelrichtlijn (vogelrichtlijngebied).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Op een afstand van circa 2700 meter is het gebied Sallandse Heuvelrug gelegen. Dit gebied is aangewezen als vogelrichtlijngebied (zie bijlage D).*

Habitatrichtlijn

In 1992 is er door de lidstaten van de Europese Unie een richtlijn ondertekend welke moet zorgdragen voor bescherming en instandhouding van soorten flora en fauna die van Europees belang zijn: de Habitatrichtlijn. Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkste zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszone.

Nederland heeft een lijst met 141 speciale beschermingszones (habitatrichtlijngebieden) aangemeld bij de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft deze lijst op 7 december 2004 vastgesteld. Pas enkele habitatgebieden zijn definitief aangewezen. Voor een groot gedeelte van de overige gebieden is inmiddels wel een ontwerpbesluit genomen. Het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit werkt momenteel aan de definitieve aanwijzing van die gebieden.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet. De gebiedsbescherming wordt geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Op een afstand van circa 2700 meter is het gebied Sallandse Heuvelrug gelegen. Dit gebied is aangemeld als habitatgebied. Een ontwerpbesluit om te komen tot aanwijzing als zijnde Natura2000-gebied is in 2007 genomen (zie bijlage D).*
- *Andere gebieden die zijn aangemeld als habitatgebied liggen op afstanden groter dan 5 kilometer (Borkeld: circa 6600 meter / Boetelerveld (circa 9010 meter)).*

3.4 Rijksbeleid

In dit hoofdstuk wordt het nationale beleid en de wetgeving beschreven voor zover dat van belang is voor de voorgenomen activiteit en de locatie waar deze wordt ondernomen.

Nota Ruimte

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin rijksverantwoordelijkheden en die van anderen helder zijn onderscheiden. Decentralisatie staat centraal: vele zaken worden overgelaten aan provinciaal en gemeentelijk bestuur.

De gebieden en netwerken die het kabinet van nationaal belang acht, vormen samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Daar streeft het rijk in het algemeen naar een hogere kwaliteit. Met betrekking tot water, natuur en landschap bestaat de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur uit de grote rivieren, het IJsselmeergebied, de kust, vogel- en Habitatrichtlijngebieden en natuurbeschermingsgebieden, de Ecologische Hoofdstructuur en robuuste ecologische verbindingen, werelderfgoedgebieden en nationale landschappen. Ten aanzien van landbouw wordt vanuit de Nota Ruimte vooral verwezen naar de reconstructieplannen die voor de provincies Noord Brabant, Limburg, Utrecht, Overijssel en Gelderland zijn opgesteld.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De projectlocatie ligt niet binnen de nationale ruimtelijke hoofdstructuur.*
- *Voor de projectlocatie geldt het reconstructieplan Salland-Twente. Dit plan is nader beschreven in het onderdeel 'Provinciaal beleid' (paragraaf 3.6).*

Reconstructiewet concentratiegebieden

De Reconstructiewet concentratiegebieden vormt de wettelijke basis voor de reconstructie. De wet is op 1 april 2002 in werking getreden. De reconstructie is bedoeld voor de herinrichting en revitalisering van de concentratiegebieden Limburg, Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel. Een nadere beschouwing is weergegeven in het onderdeel Provinciaal beleid.

Natuurbeschermingswet 1998

Nederland heeft sinds 1967 een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het onder andere mogelijk om gebieden aan te wijzen als natuurmonumenten om deze te beschermen. De wet van 1967 voldeed echter niet aan de verplichtingen die in internationale verdragen en Europese richtlijnen aan de bescherming van gebieden en soorten worden gesteld. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet tot stand gekomen, die zich alleen richt op gebiedsbescherming. De verplichtingen voor soortbescherming zijn overgenomen in de Flora- en Faunawet. De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 in werking getreden. De wet is gewijzigd per 1 februari 2009.

Gebieden die moeten worden beschermd op grond van de Europese vogel- en habitatrichtlijn, worden Natura 2000-gebieden genoemd. In Nederland zijn 162 Natura 2000-gebieden. Deze gebieden moeten worden aangewezen op grond van artikel 10a Nbw. Op dit moment zijn de vogelrichtlijngebieden en enkele habitatrichtlijngebieden aangewezen.

De aanwijzingsbesluiten van de overige gebieden moeten nog door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid worden genomen. Hierbij worden de begrenzing en de instandhoudingsdoelstellingen vastgesteld. Ook de reeds aangewezen vogelrichtlijngebieden worden hierbij opnieuw begrenst. Voor vele gebieden heeft een ontwerpbesluit ter inzage gelegen. De Natuurbeschermingswet 1998 schrijft voor dat voor alle Natura 2000-gebieden binnen drie jaar na aanwijzing een beheerplan wordt vastgesteld. Hiermee krijgen beheerders, gebruikers en belanghebbenden meer duidelijkheid over welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn.

Projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de gebieden kunnen verslechteren of die een verstorend effect hebben op de soorten mogen niet worden gerealiseerd of verricht zonder of in strijd met een daartoe verleende vergunning (artikel 19 d Nbw). Bevoegd gezag voor het verlenen van een natuurbeschermingswetvergunning is in principe het college van Gedeputeerde Staten van de provincie waarin het aangewezen gebied is gelegen. In bepaalde gevallen is de minister van LNV bevoegd gezag.

De Natuurbeschermingswet 1998 beschermt tevens de reeds aangewezen natuurmonumenten. Ook voor handelingen die schadelijk kunnen zijn voor een natuurmonument geldt een vergunningplicht (artikel 16 Nbw).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Op een afstand van circa 2700 meter is het gebied Sallandse Heuvelrug gelegen 9 (bijlage D). Dit gebied is aangewezen als vogelrichtlijngebied. Het gebied is tevens aangemeld als habitatgebied.*
- *Op een afstand van circa 6600 meter is het gebied de Borkeld gelegen (bijlage D). Dit gebied is aangemeld als habitatgebied.*
- *Op een afstand van circa 9010 meter is het gebied Boetelerveld gelegen (bijlage D). Dit gebied is aangemeld als habitatgebied.*
- *Op een afstand van circa 5850 meter is het gebied Oostermaet gelegen (bijlage D). Dit gebied is een beschermd natuurmonument.*
- *In het MER zal worden beoordeeld in hoeverre er sprake is van verstorende effecten op genoemde gebieden. Aan de hand daarvan kan bepaald worden of er een natuurbeschermingswetvergunning nodig is.*

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet heeft tot doel in het wild levende planten en dieren te beschermen met het oog op de instandhouding van soorten. In Nederland komen zo'n 40.000 plant- en diersoorten voor, waarvan er zo'n 1.000 onder de werking van de Flora- en Faunawet vallen. Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding voorkomen worden. In de Flora- en Faunawet zijn verbodsbepalingen opgenomen. Het college van Gedeputeerde Staten kan een ontheffing verlenen van deze verbodsbepalingen.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Ten behoeve van het initiatief zal door een ter zake deskundig bureau onderzoek verricht worden naar de toelaatbaarheid ten opzichte van de Flora en Faunawet.*

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer (Wm) bevat regels met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne. Hoofdstuk 8 van de Wet stelt regels over 'inrichtingen' die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Op grond van artikel 8.1 Wm is het verboden om zonder een daartoe verleende milieuvergunning een inrichting waartoe een gpbv-installatie behoort op te richten, te veranderen en in werking te hebben.

De artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 Wm geven het toetsingskader van de milieuvergunning. Bij een beslissing op een aanvraag om een milieuvergunning betreft het bevoegd gezag onder andere de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu en de mogelijkheden om de nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen, dan wel zo veel mogelijk te beperken.

Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. De vergunning wordt in ieder geval geweigerd indien door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Tevens moet de vergunning worden geweigerd indien niet kan worden voldaan aan regels, grenswaarden en aanwijzingen die zijn gesteld bij of krachtens de Wm of andere in de Wm genoemde wetten.

Bij een veehouderij kunnen de emissie van ammoniak en geur belangrijke gevolgen hebben voor het milieu. Voor het beoordelen van deze gevolgen zijn bijzondere wetten vastgesteld: de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet geurhinder en veehouderij. Andere emissies naar de lucht, waaronder zwevende deeltjes (fijn stof) worden getoetst aan de normen die in de Wet milieubeheer zelf zijn opgenomen.

Wet ammoniak en veehouderij

Bij de beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wav. Een uitzondering geldt echter voor besluiten met betrekking tot een veehouderij, waar bij de voorbereiding een milieueffectrapportage gemaakt moet worden.

In de Wav wordt slechts rekening gehouden met de nadelige gevolgen die de ammoniakemissie uit de dierenverblijven kan hebben voor de zeer kwetsbare gebieden die volgen uit artikel 2 van de Wav. In de buurt van de zeer kwetsbare gebieden mogen geen nieuwe veehouderijen worden opgericht. Bij uitbreiding van het aantal dieren op een veehouderij geheel of gedeeltelijk gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied moet een zogenaamd maximaal emissieplafond worden gerespecteerd.

Oprichting of uitbreiding van grote intensieve veehouderijen (gpbv-installaties: bedrijven die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen) buiten 250 meter van de zeer kwetsbare gebieden is toegestaan, tenzij niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieu-omstandigheden moeten worden gesteld, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd (art. 3 lid 3 Wav).

Door de minister van VROM is een 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij' vastgesteld om hieraan invulling te geven (zie hierna).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Het dichtst bijgelegen zeer kwetsbare gebied in de zin van de Wav is gelegen op circa 1575 meter (zie bijlage B).*
- *In het MER zal worden ingegaan op de technische kenmerken, de geografische ligging en de plaatselijke milieu-omstandigheden. Aan de hand hiervan wordt beoordeelt of voldoende toepassing wordt gegeven aan de beste beschikbare technieken.*

Regeling ammoniak en veehouderij

De regeling bevat een lijst met huisvestingssystemen met de bijbehorende ammoniakemissiefactoren. Aan de hand hiervan dient de totale ammoniakemissie, geproduceerd op het agrarisch bedrijf, bepaald te worden.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Voor veehouderijen gelden op grond van artikel 8.40 van de Wet milieubeheer algemene regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen. Op 1 april 2008 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (hierna: Besluit huisvesting) in werking getreden.

Op grond van het Besluit huisvesting mogen geen huisvestingssystemen worden toegepast met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde. Voor vleesvarkens geldt een maximale emissiewaarde van 1,4 kilogram per plaats per jaar.

Indien de veehouderij een gpbv-installatie betreft en met de toepassing van de beste beschikbare technieken – gezien de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden – niet een voldoende hoog niveau van bescherming kan worden bereikt, moet het bevoegd gezag een strengere emissiewaarde vaststellen (artikel 2a van het Besluit huisvesting). Om hier invulling aan te geven kan de 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij' worden gebruikt.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Bij de varkensstal wordt het zogenaamde IC-V systeem toegepast. Hierbij wordt het emitterend oppervlak gereduceerd, waarmee de emissie van ammoniak (en geur) wordt gereduceerd.*
- *In het MER zal worden beoordeeld of vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden een verdere reductie van ammoniak noodzakelijk is.*

Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij

Op een agrarisch bedrijf dienen de best beschikbare technieken (BBT) te worden toegepast. De technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting, evenals de lokale milieusituatie kunnen aanleiding zijn om strengere emissiegrenswaarden vast te stellen dan die welke zijn gebaseerd op BBT. Om hierover duidelijkheid aan vergunningverlener te verschaffen, is door het Ministerie van VROM een beleidslijn opgesteld. Deze geeft aan in welke situaties strengere emissie-eisen aan stalsystemen dienen te worden gesteld dan de eisen die volgen uit de toepassing van BBT.

- 1 Tot een jaarlijkse emissie van 5.000 kg ammoniak kan worden volstaan met toepassing van BBT. Voor vleesvarkens geldt dan een waarde van 1,4 kilogram per plaats per jaar.
- 2 Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg maar minder dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie te worden gerealiseerd. Voor vleesvarkens geldt dan een waarde van 1,1 kilogram per plaats per jaar.
- 3 Indien de jaarlijkse ammoniakemissie daarna nog meer dan 10.000 kg bedraagt, dient boven het meerdere een nog grotere reductie (circa 85%) te worden bewerkstelligd. Voor vleesvarkens geldt dan een waarde van 0,53 kilogram per plaats per jaar.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Bij het voorkeursalternatief bedraagt de totale ammoniakemissie 3225,6 kilogram.*
- *De ammoniakemissie per dierplaats bedraagt 1,2 kilogram.*
- *Geconcludeerd kan worden dat bij het voorkeursalternatief wordt voldaan aan de IPPC-beleidslijn.*

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermesting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO (thans 'Plant Research International') te Wageningen is gebleken dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen gevoelig kunnen zijn voor directe ammoniakschade. Andere gewassen lopen een verwaarloosbare kans op schade¹. Directe ammoniakschade doet zich alleen op zeer korte afstand van een emissiepunt voor. Indien tot gevoelige soorten een afstand van 50 meter wordt aangehouden zal geen merkbare schade optreden. Bij minder gevoelige soorten is een afstand van 25 meter al voldoende om schade als gevolg van ammoniakemissie te vermijden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Op dit moment zijn er geen gevoelige gewassen binnen deze afstanden van de beoogde locatie aanwezig.*

¹ Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektkundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in de directe omgeving van stallen: update van een risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996.

Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader voor de geurhinder vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven. Bij een beslissing inzake de milieuvergunning voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de geurhinder door de geurbelasting vanwege tot veehouderijen behorende dierenverblijven *uitsluitend* op de wijze als aangegeven bij of krachtens de artikelen 3 tot en met 9 van de Wgv.

De geuremissie uit de dierenverblijven wordt berekend op basis van vastgestelde geuremissiefactoren per diercategorie die zijn opgenomen in de Regeling geurhinder en veehouderijen. De geurbelasting van gevoelige objecten in de omgeving wordt berekend met het verspreidingsmodel V-Stacks vergunning.

De wet geeft maximale waarden voor de geurbelasting die de veehouderij op een gevoelig object mag veroorzaken. Indien het gevoelig object een woning bij een (voormalige) veehouderij in het buitengebied is, geldt een minimum afstand van 50 meter tussen de gevel van de woning en het emissiepunt van een stal. Tevens gelden minimale afstanden tussen de gevel van een stal en de gevel van een gevoelig object. De gemeenteraad is bevoegd om bij verordening andere waarden of afstanden vast te stellen.

De Wgv laat het bevoegd gezag vrij om in de vergunning voorschriften op te nemen om geurhinder te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken. Indien door het verlenen van de vergunning niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast moet de vergunning worden geweigerd op grond van artikel 8.10 lid 2 van de Wet milieubeheer.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De gemeenteraad van de gemeente Rijssen-Holten heeft voor de omgeving rondom de projectlocatie geen andere normen voor geurbelasting of minimaal benodigde afstanden vastgesteld. Van toepassing zijn de standaardnormen en standaardafstanden.*
- *De geuremissie die ontstaat bij het voorkeursalternatief bedraagt 48115,2 ou E/s.*
- *Ter hoogte van geurgevoelige objecten wordt bij het voorkeursalternatief voldaan aan de geldende normen voor geurbelasting. Berekeningen zullen worden opgenomen in het MER.*
- *In het MER zal worden beoordeeld of geurhinder kan optreden uit andere bronnen, bijvoorbeeld de opslag van mest.*
- *In het MER zal inzicht worden gegeven in de geurcumulatie in de directe omgeving.*

Regeling geurhinder en veehouderij

De regeling bevat een lijst met huisvestingssystemen met de bijbehorende geuremissiefactoren. Aan de hand hiervan dient de totale geuremissie, geproduceerd op het agrarisch bedrijf, bepaald te worden.

Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is Titel 5.2 van de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen) in werking getreden. Ten aanzien van de kwaliteit van de buitenlucht gelden uitsluitend de bepalingen uit deze Titel. In bijlage 2 van de Wet milieubeheer zijn grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof (PM10), lood, benzeen en koolmonoxide.

Bestuursorganen moeten er bij het uitoefenen of toepassen van hun bevoegdheden, waaronder het vaststellen van een bestemmingsplan of het verlenen van een milieuvergunning, voor zorgdragen dat deze grenswaarden niet (verder) worden overschreden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Bij varkenshouderijen verdient vooral het aspect fijn stof (PM10) aandacht.*
- *In het MER zal daarom nader worden ingegaan op de emissie van fijn stof. De emissie van fijn stof en de verspreiding hiervan zullen worden beschreven alsmede de bestaande achtergrondwaarden. Beoordeeld wordt of de emissie van fijn stof binnen de grenswaarden van bijlage 2 van de Wet milieubeheer blijft.*

Wet geluidshinder

De Wet geluidshinder is één van de belangrijkste wetten die voorkoming en bestrijding van geluidshinder beogen. Veel onderwerpen die eerst in de Wet geluidshinder waren geregeld, zijn overgebracht naar de Wet milieubeheer. Het accent van de huidige Wet geluidshinder ligt daardoor op zonering. Het is één van de weinige instrumenten die nog in de Wet geluidshinder zijn geregeld.

Handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998

De handreiking industrielawaai en vergunningverlening 1998 is opgesteld als hulpmiddel bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai. Het heeft tot doel overheden een hulpmiddel te bieden bij het voorkomen en beperken van hinder door industrielawaai in het kader van de vergunningverlening. Primair is de handreiking bedoeld voor ambtenaren die adviseren over het geluidsaspect in de Wet milieubeheervergunningen.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *In het MER zal worden getoetst of het initiatief zich ten aanzien van het aspect geluid verhoudt met de omgeving.*

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) stelt regels ter bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging. Het is verboden zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren.

Voor veel voorkomende situaties zijn lozingsvoorschriften opgenomen in algemene maatregelen van bestuur (lozingenbesluiten). Voor veehouderijen kan het 'Lozingenbesluit open teelt en veehouderij' van toepassing zijn. Dit besluit stelt regels ten aanzien van lozingen van afvalwater uit de inrichting (gebouwen en erf), alsmede het gebruik van bestrijdingsmiddelen en meststoffen in de nabijheid van oppervlaktewater.

Dit laatste betreft de teeltgronden die doorgaans geen onderdeel van de inrichting zijn. Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) geldt het 'Lozingenbesluit open teelt en veehouderij' niet. Indien lozingen in het oppervlaktewater plaatsvinden moet dit geregeld worden middels een Wvo-vergunning.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Als gevolg van de activiteiten van initiatiefnemer vindt geen lozing van bedrijfsafvalwater in het oppervlaktewater plaats. Bedrijfsafvalwater komt terecht in de mestkelders onder de stallen en wordt afgevoerd als meststof.*
- *Afstromend hemelwater van daken en erfverharding wordt afgevoerd naar een nieuw aan te leggen infiltratievoorziening. Zo zal het ter plekke infiltreren in de bodem.*

Meststoffenwet

De basis van het mestbeleid vanaf 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet. Daaruit volgt ondermeer het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Daarnaast dient men rekening te houden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden.

Varkensbesluit

Welzijnswetgeving voor de varkenshouderij is omschreven in het Varkensbesluit 1998. Het besluit stelt naast inrichtingseisen ook eisen om het welzijn van varkens te garanderen en te optimaliseren, zoals voorschriften voor het behandelen van zieke en gewonde dieren en de huisvesting van varkens. Bij uitval van het ventilatiesysteem dient een alarmvoorziening in werking te treden.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *In het MER zal aandacht worden besteed aan de welzijnseisen en de invloed hiervan op de milieueffecten.*

3.5 Provinciaal beleid

Streekplan

Het provinciaal beleid ten aanzien van ruimtelijke ontwikkeling van Overijssel is beschreven in het 'Streekplan Overijssel 2000+', dat op 13 december 2000 door Provinciale Staten is vastgesteld. Het streekplan geeft de hoofdlijnen van de ruimtelijke ontwikkeling voor de lange termijn.

Het buitengebied (de groene ruimte) is verdeeld in vier zones: Landbouw (I), Landbouw en cultuurlandschap (II), Natuur, landschap, cultureel erfgoed en landbouw (III) en Natuur (IV).

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De projectlocatie is gelegen in de zone Landbouw (I).*

De hoofdkoers in Zone I is de ontwikkeling van landbouw. De externe productieomstandigheden worden afgestemd op de agrarische behoefte. Het betreft goed ingerichte, relatief grootschalige gebieden, deels met karakteristieke openheid. Er zijn mogelijkheden voor uitbreiding en (her)vestiging van landbouwbedrijven, maar in gebieden met karakteristieke openheid alleen aan de rand.

Ten aanzien van de (intensieve) veehouderij is in het streekplan geen specifiek beleid opgenomen. In het streekplan wordt aangegeven dat beleid met betrekking tot de veehouderij en de daarmee samenhangende milieuaspecten worden uitgewerkt in een reconstructieplan.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De locatie is niet gelegen in een gebied dat is aangemerkt als open grootschalig landschap'*
- *De locatie is niet gelegen in gebieden met hoge natuurwaarden, aardkundige of cultuurhistorische waarden.*
- *De locatie is gelegen binnen een intrekgebied waterwinning (globaal aangeduid). Het beleid in de intrekgebieden is dat grootschalige ruimtelijke ingrepen (zoals woningbouwlocaties, bedrijventerreinen, grotere wegen, ontgrondingen en dergelijke) die het risico van grondwaterverontreiniging met zich meebrengen, zoveel mogelijk worden geweerd. Aan de normale uitoefening van de landbouw worden in intrekgebieden geen ruimtelijke beperkingen opgelegd.*

Reconstructieplan Salland-Twente

Voor de gebieden Salland en Twente heeft Provinciale Staten van Overijssel op 15 september 2004 een reconstructieplan vastgesteld, het 'Reconstructieplan Salland-Twente'. Het plan is op 2 november 2004 goedgekeurd door de minister van LNV en de staatssecretaris van VROM. Op kaart 1 bij het reconstructieplan is de reconstructiezonering nauwkeurig weergegeven. Deze kaart is bepalend voor de bestuurlijke en juridische doorwerking naar andere plannen en besluiten.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De projectlocatie is gelegen in het landbouwontwikkelingsgebied (zie bijlage D).*

De hoofdlijn van het beleid in het landbouwontwikkelingsgebied is de intensieve veehouderij een duurzaam perspectief op bedrijfsontwikkeling geven, uiteraard binnen de geldende wettelijke randvoorwaarden.

Uitbreiding van andere functies, zoals (verspreide) woningen en recreatie en toerisme, die de ontwikkeling van de intensieve veehouderij beperkingen kunnen opleggen worden zoveel mogelijk tegengegaan.

Ten aanzien van de omvang van bouwblokken is in het reconstructieplan het volgende opgenomen: "Voor bestaande en nieuw te vestigen bedrijven met een (nog uit te breiden) bouwblok van meer dan 1,5 ha, moet ruimte worden gereserveerd voor een goede landschappelijke inpassing van de bestaande en nieuw te stichten bebouwing."

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Voor het bedrijf in de gewenste bedrijfsopzet is een bouwperceel benodigd van 1,5 hectare.*
- *Initiatiefnemer zal aandacht besteden aan een goede landschappelijke inpassing. Hiervoor zal in overleg met de gemeente Rijssen-Holten een plan gemaakt worden.*

Ecologische hoofdstructuur

De ecologische hoofdstructuur is door de provincie vastgesteld in het Streekplan Overijssel 2000+. In het streekplan is de ecologische hoofdstructuur niet op perceelsniveau vastgesteld.

De provincie gaat de ecologische hoofdstructuur herbegrenzen (op perceelsniveau). Een concept van deze herbegrenzing is op 11 september 2007 door gedeputeerde staten vastgesteld. Planning is dat de gedetailleerde begrenzing van de EHS zal plaats vinden in het kader van de omgevingsverordening. De besluitvorming hieromtrent vindt plaats in 2009.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Het bedrijf ligt niet binnen of nabij de ecologische hoofdstructuur. Kaartjes zijn opgenomen in bijlage C.*

Aanwijzing zeer kwetsbare gebieden

Provinciale Staten van Overijssel hebben op 14 november 2007 de zeer kwetsbare gebieden aangewezen op grond van de Wet Ammoniak en veehouderij (Wav). Het besluit is ter goedkeuring aan de ministers van Landbouw, natuur en voedselkwaliteit (LNV) en Volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer (VROM) gestuurd. De ministers hebben het besluit op 25 januari 2008 goedgekeurd. Met de publicatie op 26 februari 2008 is het besluit met ingang van 27 februari 2008 van kracht.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *Het dichtst bijgelegen zeer kwetsbare gebied is gelegen op een afstand van 1575 meter. Een kaart met daarop de zeer kwetsbare gebieden in de omgeving is opgenomen als bijlage B.*

3.6 Gemeentelijk beleid

Bestemmingsplan Buitengebied

Voor de projectlocatie geldt het bestemmingsplan Buitengebied Holten 1992. Het perceel heeft de bestemming agrarisch gebied. Aangezien er geen agrarisch bouwperceel is opgenomen, is de realisatie van een nieuw agrarisch bedrijf niet zondermeer mogelijk.

Het bestemmingsplan kent een wijzigingsbepaling die burgemeester en wethouders de bevoegdheid geven om de bestemming "agrarisch gebied" te wijzigen in de bestemming "agrarische bedrijfsdoeleinden", dit ten behoeve van nieuwe, op redelijke termijn volwaardige bedrijven (minimaal 70 nge) of verplaatsing van bestaande bedrijven. Een bouwperceel mag dan een maximale omvang hebben van 1,5 hectare. Bij toepassing van deze wijzigingsbepaling mag er geen sprake zijn van de aanduiding "waterwindoeleinden" of "nieuwvestiging uitgesloten".

Momenteel heeft de gemeente Rijssen-Holten voor het landbouwonwikkelingsgebied geen visie gemaakt. De invulling van het gebied zal worden meegenomen in een nieuwe bestemmingsplan voor het buitengebied. Hiermee zal in de tweede helft van dit jaar gestart worden. Vaststelling van het plan wordt niet eerder dan eind 2010 verwacht.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De projectlocatie is niet gelegen in een gebied met de aanduiding "Waterwindoeleinden".*
- *De projectlocatie is niet gelegen in een gebied met de aanduiding "nieuwvestiging uitgesloten".*
- *Het bouwperceel bij het voorkeursalternatief heeft een omvang van 1,5 hectare.*
- *Geconcludeerd kan worden dat ten aanzien van de projectlocatie gebruik gemaakt kan worden van genoemde wijzigingsbevoegdheid.*
- *Initiatiefnemers zijn reeds geïnformeerd over de bereidheid van het college ten aanzien van toepassing van genoemde wijzigingsbevoegdheid.*

Landschapsontwikkelingsplan

De gemeenteraad van de gemeente Rijssen-Holten heeft op 26 juni 2008 het Landschapsontwikkelingsplan vastgesteld. Doel hiervan is om het landschap te behouden en te versterken. Het plangebied is verdeeld in 11 deelgebieden. Voor elk deelgebied zijn de kenmerken en de doelen beschreven.

Ten aanzien van de beoogde activiteit:

- *De projectlocatie is gelegen in het deelgebied 'Holterbroek, Fliermaten en Lokerbroek.*
- *Omdat het gebied grotendeels is aangeduid als landbouwonwikkelingsgebied, ligt een toename van de bebouwing voor de hand.*
- *Hierom wordt voorgesteld om een casco van beplanting in het gebied te realiseren, dat geschikt is voor het opvangen van nieuwe grootschalige functies. Daartoe wordt het bestaande grid van wegen beplant met dubbele rijen bomen. Zo ontstaan groene wanden of groene kamers waarin functies kunnen worden opgenomen.*
- *In het MER zal een landschapsplan worden opgenomen. Bij het opstellen daarvan zal uiteraard rekening worden gehouden met het Landschapsontwikkelingsplan.*

4 Voorgenomen activiteit en alternatieven

4.1 Referentiesituatie

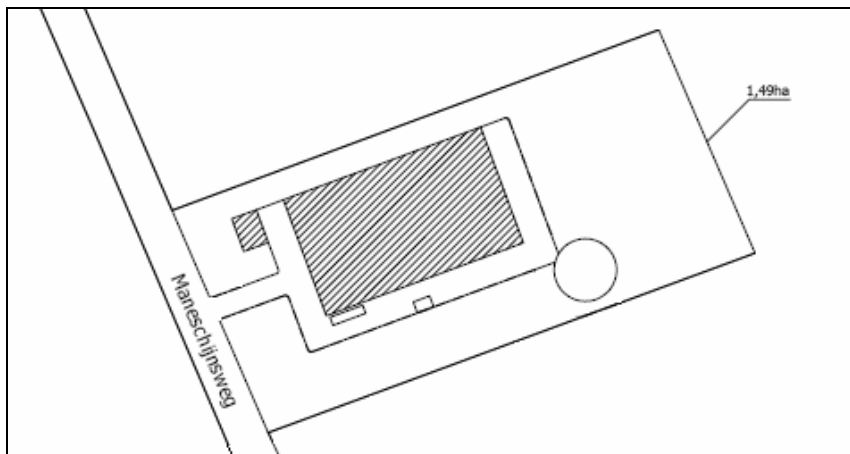
De referentiesituatie vormt de huidige situatie aangevuld met de autonome ontwikkelingen.

De locatie waar de oprichting van het bedrijf wordt nagestreefd is momenteel in gebruik als grasland. Jaarlijks wordt de grond bewerkt (ondermeer bemesten, ploegen, mechanische onkruidbestrijding, chemische onkruidbestrijding, oogsten).

Ten aanzien van de autonome ontwikkelingen wordt verwezen naar hoofdstuk 5.

4.2 Voorkeursalternatief

Initiatiefnemer is voornemens om op de projectlocatie een nieuwe vleesvarkensstal te bouwen voor 2688 vleesvarkens. Daarnaast wordt tevens de bouw van een bedrijfswoning en een mestlo nagestreefd.

Afbeelding: situatietekening gewenste bedrijfsopzet

De geplande varkensstal bestaat uit 1 verdieping met 14 afdelingen, een voorruimte en een ziekenboeg. Elke afdeling telt 16 hokken en per hok worden 12 dieren gehouden. De dieren hebben een oppervlakte van circa 0,84 m² tot de beschikking.

Bij het voorkeursalternatief wordt het zogenaamde IC-V systeem toegepast (betonroosters / emitterend oppervlak maximaal 0,18 m²). Met dit systeem wordt het emitterend oppervlak per dierplaats beperkt, waarmee ammoniakemissie en geuremissie worden gereduceerd.

Een plattegrondtekening van het voorkeursalternatief is toegevoegd als losse bijlage. Het voorkeursalternatief nader beschreven in bijlage F.

Initiatiefnemers hebben thans nog niet besloten welk stalsysteem in de nieuwbouw zal worden toegepast. De keuze wordt vooral bepaald door de mogelijkheden die zullen worden geboden in relatie tot de natuurbeschermingswet. Door de provincie Overijssel wordt momenteel gewerkt aan een toetsingskader ten aanzien van ammoniak. Door in het MER meerdere varianten te beschrijven, zijn initiatiefnemers later flexibeler in hun keuze.

4.3 Variant chemische luchtwasser

Bij Variant chemische luchtwasser wordt de stal voor 2688 vleesvarkens uitgevoerd met chemische luchtwasser 95%. Hiermee wordt de ammoniakemissie het meest vergaand gereduceerd. De verdere opzet van het bedrijf is gelijk aan de opzet bij het voorkeursalternatief.

Variant chemische luchtwasser is nader beschreven in bijlage G.

4.4 Variant gecombineerde luchtwasser

Bij Variant gecombineerde luchtwasser wordt de stal voor 2688 vleesvarkens uitgevoerd met de gecombineerde luchtwasser van Dorset. Hiermee wordt de ammoniakemissie circa 85 procent gereduceerd en de geuremissie 75 procent. Ander voordeel van de gecombineerde luchtwasser is dat daarmee ook de fijnstofemissie verdergaand wordt gereduceerd. De verdere opzet van het bedrijf is gelijk aan de opzet bij het voorkeursalternatief.

Variant gecombineerde luchtwasser is nader beschreven in bijlage H.

4.5 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER dient een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) te worden beschreven.

Ten aanzien van de projectlocatie kan het volgende opgemerkt worden:

- De projectlocatie ligt in het landbouwontwikkelingsgebied. Hier wordt nieuwvestiging van bedrijven (onder voorwaarden) mogelijk geacht.
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Rijssen-Holten hebben zich ten aanzien van de nieuwvestiging positief uitgesproken.
- Initiatiefnemers hebben de locatie speciaal aangekocht voor de nieuwvestiging.

Om bij het meest milieuvriendelijk alternatief de locatiekeuze ter discussie te stellen ligt hierom niet voor de hand. Het MMA is daarom gericht op het toepassen van technieken, waarmee de belangrijkste emissies (ammoniak, geur, fijn stof) verdergaand worden beperkt ten opzichte van het voorkeursalternatief.

Ammoniak

De techniek die de ammoniakemissie het meest vergaand reduceert is de chemische luchtwasser 95%. Daarna komt de combiluchtwasser die de ammoniakemissie tot maximaal 85% reduceert.

Geur

De combiluchtwasser van Big Dutchman reduceert de geuremissie het meest vergaand. Ook de andere erkende combiluchtwassers reduceren de geuremissie in grote mate.

Fijn stof

Uit de lijst van het ministerie van VROM ² volgt dat luchtwassers een reducerend effect hebben op de emissie van fijn stof. De combiluchtwassers komen hierbij als beste naar voren.

In onderstaande tabel zijn de ammoniak-, geur-, en fijnstofreducties van de genoemde luchtwassers weergegeven:

Systeem	Reductie ammoniakemissie	Reductie geuremissie	Reductie fijn stofemissie
Chemische luchtwasser 95%	95%	30%	57%
Combiluchtwasser Uniqfill	80%	70%	78%
Combiluchtwasser Big Dutchman	70%	80%	78%
Combiluchtwasser Inno-plus	85%	75%	78%
Combiluchtwasser Dorset	85%	75%	78%

Voor deze locatie moet vanwege de ligging ten opzichte van natura 2000 gebieden de voorkeur worden gegeven aan de emissie van ammoniak. Toepassing van een chemische luchtwasser 95% zal onderdeel uitmaken van het MMA.

Door bij het MMA tevens het IC-V systeem (metaalrooster / emitterend oppervlak maximaal 0,18 m²) toe te passen, wordt de ammoniakemissie en geuremissie bij de bron reeds verminderd. Dit resulteert in een lager aanbod van ammoniak en geur bij de luchtwassers:

- De ammoniakemissie per dierplaats bedraagt bij genoemd IC-V systeem 1,0 kg per jaar. De chemische luchtwasser reduceert 95% ammoniak, dus 95% van 1,0 kg. De totale ammoniakemissie per dierplaats per jaar bedraagt hierdoor bij benadering 0,05 kg ³.
- De geuremissie per dierplaats bedraagt bij het IC-V systeem 17,9 ouE/s. De chemische luchtwasser reduceert 30% geur, dus 30% van 17,9 ouE/s. De totale geuremissie per dierplaats bedraagt hierdoor bij benadering 12,53 ouE/s.

In het op te stellen MER zal het MMA nader uitgewerkt worden. Het MMA is nader beschreven in bijlage I.

² Internetsite van VROM: Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij – versie maart 2009

³ Naar verwachting wordt bij de volgende wijziging van de RAV aparte emissienormen opgenomen voor een emissiearm systeem in combinatie met een gecombineerde luchtwasser. Of de ammoniakreductie en geurreductie dan ook respectievelijk 85% en 75% bedragen staat nog niet vast.

5 Bestaande milieutoestand en gevolgen

5.1 Autonome ontwikkelingen

Voor de beoordeling van de milieueffecten van de alternatieven is het noodzakelijk de bestaande toestand van het milieu te kennen. Wat hierbij tevens relevant is, zijn de autonome ontwikkelingen. Dit zijn de toekomstige ontwikkelingen van het milieu, zonder dat de voorgenomen activiteit of één van de alternatieven wordt gerealiseerd.

De projectlocatie is gelegen in het landbouwontwikkelingsgebied. Een dergelijk gebied wordt geschikt geacht voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen. Het ruimtelijke ordeningsbeleid is hierop gericht. Het is dan ook niet uitgesloten dat zich meerdere intensieve veehouderijbedrijven in deze omgeving zullen vestigen. In het MER zullen de bekende initiatieven worden meegenomen als autonome ontwikkeling.

5.2 Ammoniak

Bij het houden van dieren en de opslag van mest komt ammoniak vrij. Ammoniak kan schade veroorzaken aan bossen en overige vegetatie. Het schaderisico neemt toe bij grotere emissies, kortere afstanden tot de bron en een hogere achtergronddepositie. In het MER zal worden beschreven welke ammoniakemissie bij de verschillende alternatieven optreedt.

Onderzocht wordt welke natuurgebieden in de omgeving van de projectlocatie gevoelig zijn voor de depositie van ammoniak. Hierbij zal onderscheidt worden gemaakt naar voor verzuring gevoelige gebieden, kwetsbare gebieden, zeer kwetsbare gebieden en (toekomstige) natura2000-gebieden. Bekeken wordt hoe hoog de kritische depositie van de verschillende gebieden is en hoe zich dit verhoudt met de heersende achtergronddepositie.

Middels het verspreidingsmodel AAgro-stacks wordt voor alle alternatieven inzicht gegeven in de mate van depositie ter hoogte van de aanwezige natuurgebieden.

Het initiatief betreft een intensieve veehouderij die onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn valt. In het MER zal daarom worden beschreven of vanwege de omvang van de installatie, de geografische ligging en de bestaande milieutoestand van de omgeving een verdergaande ammoniakreductie moet worden bereikt dan het 'besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij' voorschrijft. Hiervoor zal aansluiting worden gezocht bij het besluit huisvesting en de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij.

5.3 Geur

Het houden van dieren en de opslag van mest kan geurhinder veroorzaken. De geuremissie is afhankelijk van het soort en aantal dieren dat wordt gehouden, de huisvestingssystemen, de keuze van het voer en de bedrijfsvoering.

In het MER wordt voor de verschillende alternatieven de geuremissie uit de dierverblijven berekend.

De geurbelasting van de geurgevoelige objecten in de omgeving van de projectlocatie wordt beoordeeld op de wijze die is voorgeschreven in de Wet geurhinder en veehouderij. Hiertoe wordt de geurbelasting berekend met het verspreidingsmodel 'V-stacks vergunning'.

Op basis van vergunde dieren aantallen van intensieve veehouderijen binnen twee kilometer rondom de locatie zal de cumulatieve geurbelasting op gevoelige objecten binnen één kilometer van de projectlocatie worden berekend met het verspreidingsmodel 'V-stacks gebied'.

In het MER zal ook worden beschreven of er nog andere bronnen zijn die geurhinder kunnen veroorzaken.

5.4 Luchtkwaliteit

Op basis van de meest recente gegevens over emissies bij veehouderijen en de achtergrondconcentraties voor het gebied wordt getoetst in hoeverre de alternatieven voldoen aan de luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer. Hierbij wordt vooral gekeken naar de emissie van fijn stof (PM10). Naar verwachting zullen geen andere stoffen, waarvoor in de Wet milieubeheer grenswaarden zijn opgenomen, in relevante hoeveelheden worden geëmitteerd.

5.5 Bodem en water

In het MER wordt beschreven of bij de verschillende alternatieven de bodemkwaliteit en/of waterkwaliteit nadelig wordt beïnvloed. Aangegeven wordt welke maatregelen kunnen worden getroffen om verontreiniging te voorkomen. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag van mest, reiniging en ontsmetting van veewagens en de opslag van milieugevaarlijke stoffen. Ook de afvoer van verschillende soorten afvalwater wordt beschreven.

Naast de invloed op de kwaliteit van het (grond)water, wordt tevens gekeken naar eventuele effecten op de (grond)waterstand.

Door bebouwing en verharding wordt hemelwater versneld afgevoerd. In het MER wordt beoordeeld of hiervoor voorzieningen moeten worden gecreëerd.

5.6 Energie

In het MER wordt aandacht besteed aan het verbruik van energie bij de verschillende alternatieven. Het verbruik wordt berekend en mogelijkheden van energiebesparing worden beschreven.

5.7 Geluid

Geluidsemissie vanuit agrarische bedrijven wordt veroorzaakt door activiteiten op het buitenterrein, door activiteiten binnen de gebouwen, door installaties aanwezig op het bedrijf en door transportbewegingen van en naar de inrichting.

De omgeving waar het bedrijf van initiatiefnemer is gelegen moet worden beschouwd als landelijk gebied. Voor alle alternatieven zal worden onderzocht of de geluidsniveaus ter hoogte van geluidsgevoelige bestemmingen de normen voor het landelijk gebied respecteren. Er wordt inzicht gegeven in het langtijdgemiddelde geluidsniveau, evenals het maximale geluidsniveau. Ook de mate van indirecte hinder veroorzaakt door wegverkeer van- en naar de inrichting wordt bepaald. De geluidsbelasting die ontstaat bij eventuele incidentele situaties wordt ook bepaald.

5.8 Verkeer

Het verkeer van en naar de varkenshouderij bestaat voornamelijk uit vrachtverkeer voor de aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van mest. In het MER zullen de verkeersintensiteit en de meest waarschijnlijke rijroutes worden beschreven. Getracht wordt om inzicht te geven in de kans op eventuele onveilige verkeerssituaties.

5.9 Landschap

De landschappelijke kenmerken van de omgeving worden beschreven. Ingegaan wordt op de beïnvloeding daarvan door de verschillende alternatieven. Er zal worden beschreven hoe het bedrijf wordt ingepast in de omgeving.

5.10 Flora en fauna

Ten behoeve van het MER zal worden onderzocht of op de locatie en in de nabije omgeving beschermde dier- en plantensoorten aanwezig zijn. Indien deze aanwezig (kunnen) zijn wordt beoordeeld of de alternatieven nadelige effecten kunnen hebben op de aanwezige soorten. Op basis hiervan kan worden beoordeeld of een ontheffing op grond van de Flora en faunawet moet worden aangevraagd.

6 Vergelijking van de alternatieven

In het MER wordt het voorkeursalternatief vergeleken met de referentiesituatie, de twee varianten (chemische luchtwasser en gecombineerde luchtwasser) en het meest milieuvriendelijk alternatief.

Daar waar mogelijk wordt de vergelijking kwantitatief uitgevoerd. In de andere gevallen zal de vergelijking kwalitatief worden beschreven. Doel is om inzicht te geven in de mate waarin, dan wel de essentiële punten waarop, de positieve en negatieve effecten van de voorgenomen activiteit en de alternatieven verschillen.

In de vergelijking van de alternatieven zal naast de milieueffecten ook rekening worden gehouden met economische factoren (kosten en baten) en de toepasbaarheid in de sector.

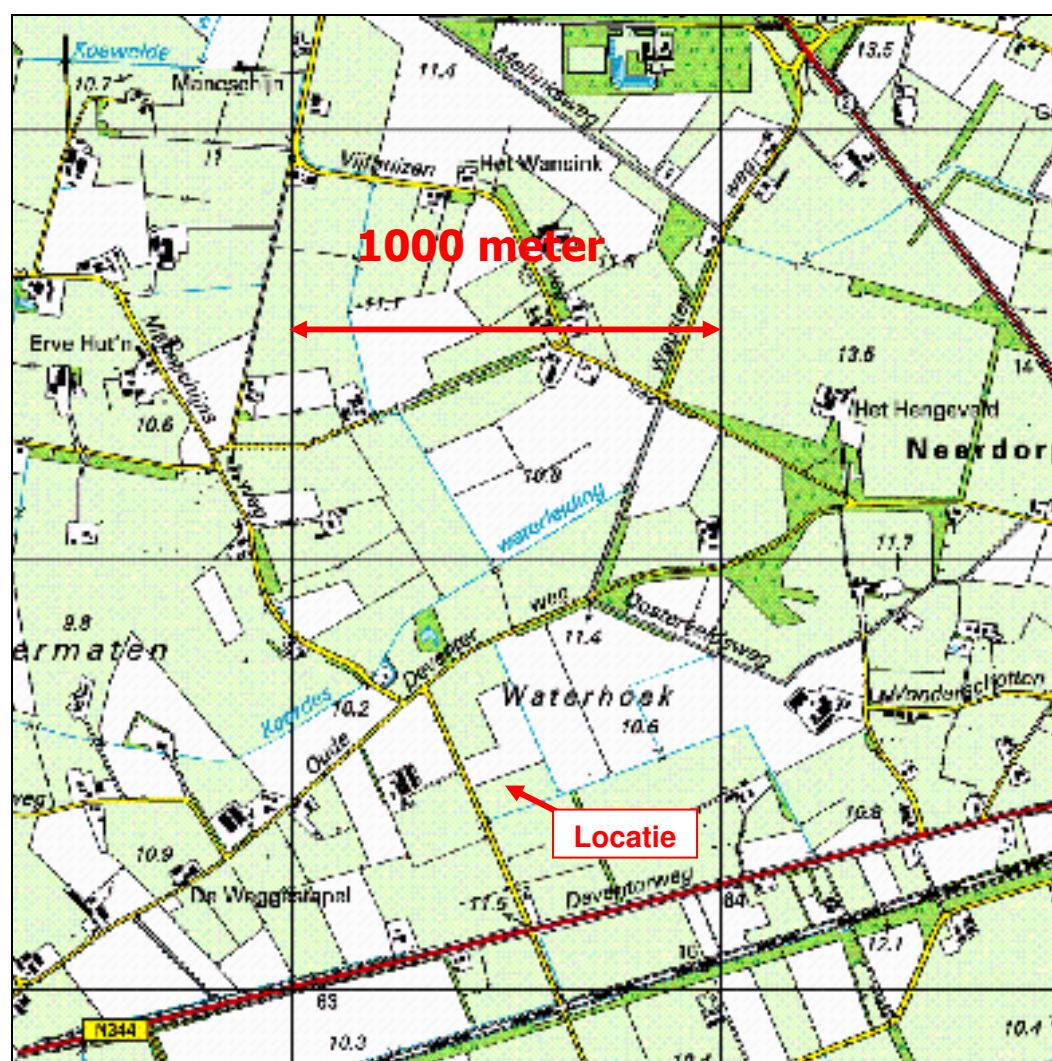
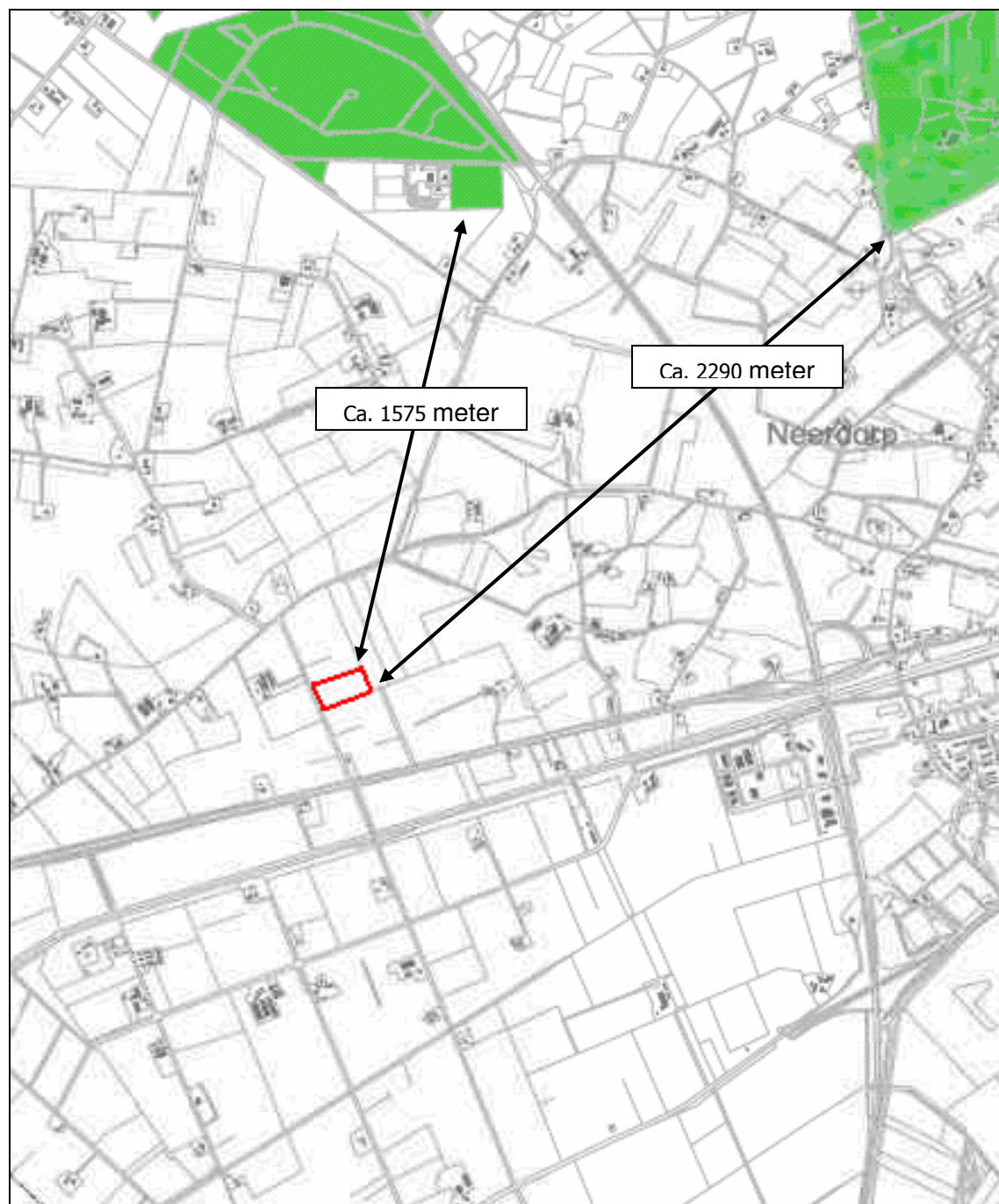

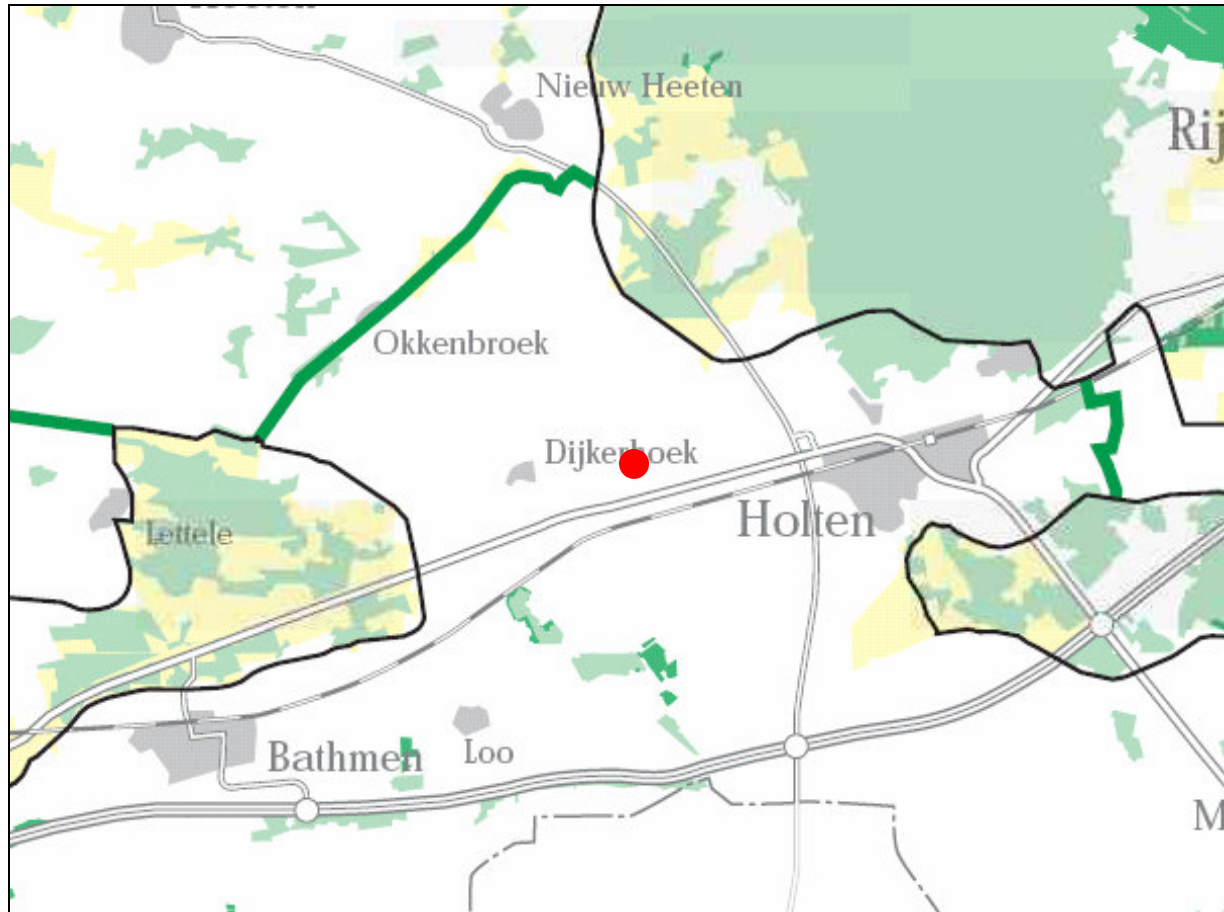
Foto: google earth

Bijlage B Zeer kwetsbare gebieden

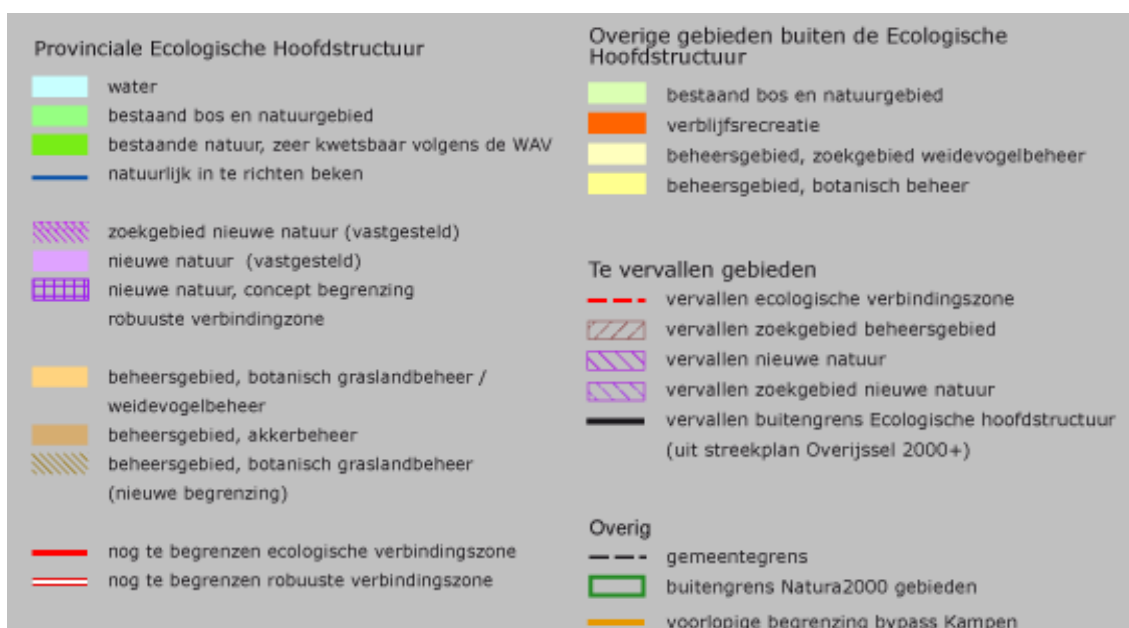
Bijlage C Ecologische hoofdstructuur

Ecologische hoofdstructuur Streekplan Overijssel 2000+

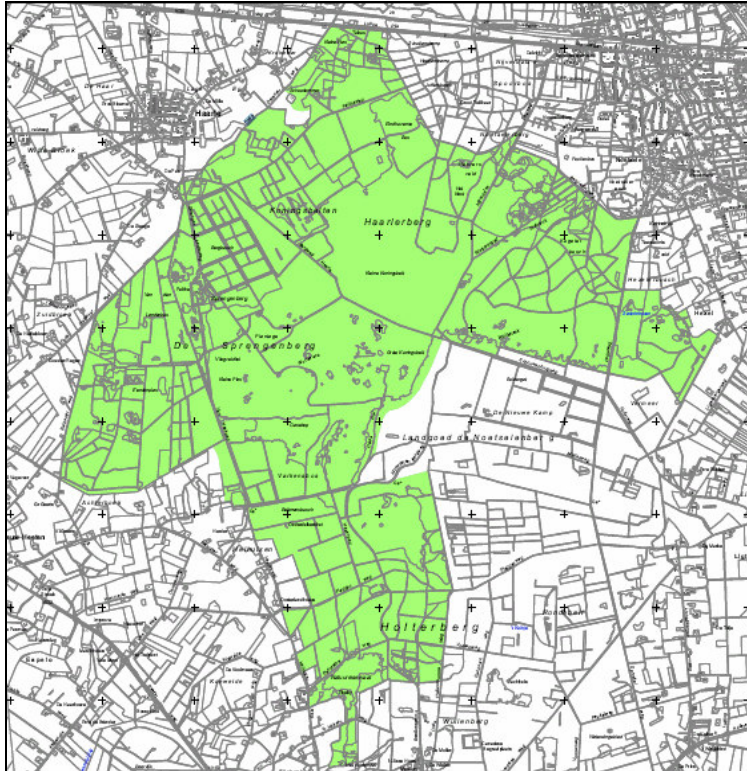
	bestaande natuur- en bosgebieden
	begrensde "nieuwe" natuurgebieden*
	zoekgebied beheersgebied, (ruime jas begrenzing)*
	beheersgebied (perceelsgewijze begrenzing)
	provinciale verbindingzone
	buitengrens provinciale ecologische hoofdstructuur

Herbegrenzing ecologische hoofdstructuur (concept)

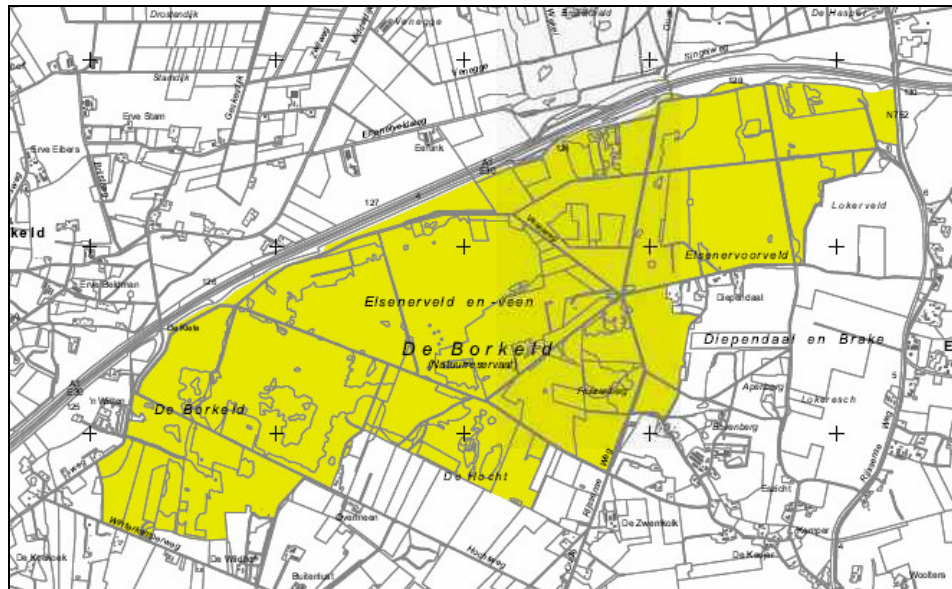

Bijlage D Kaarten Natura2000

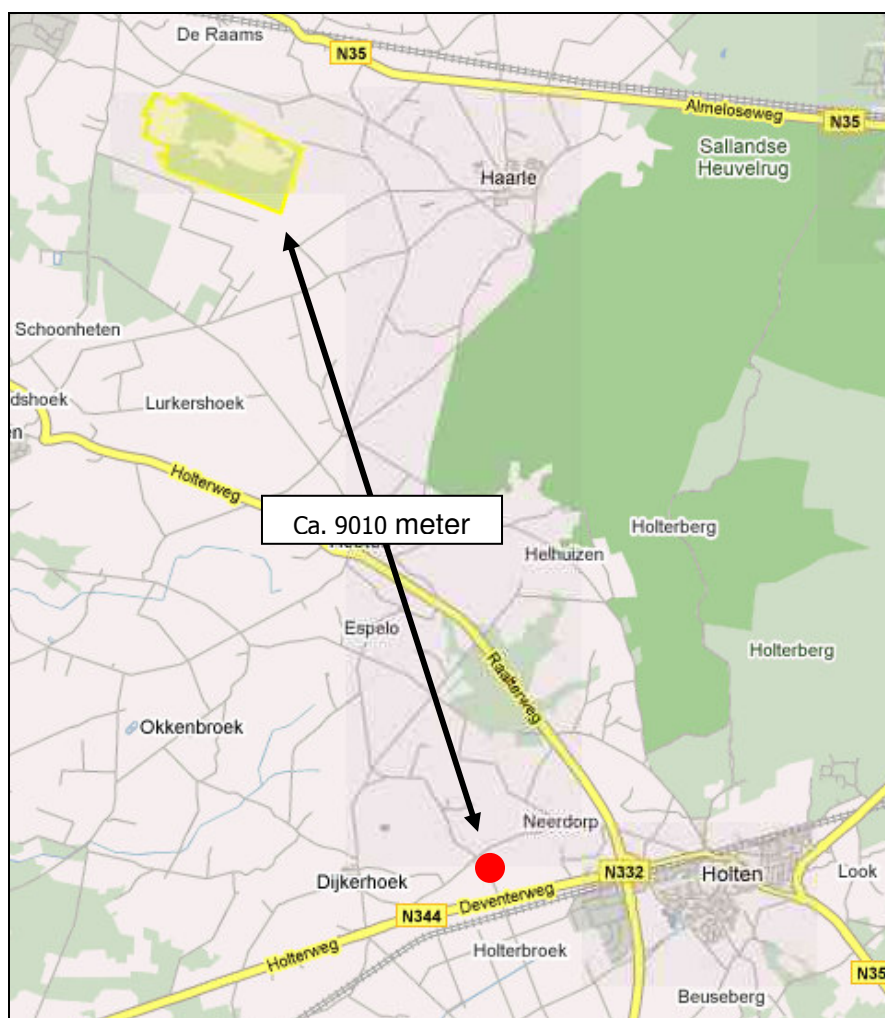
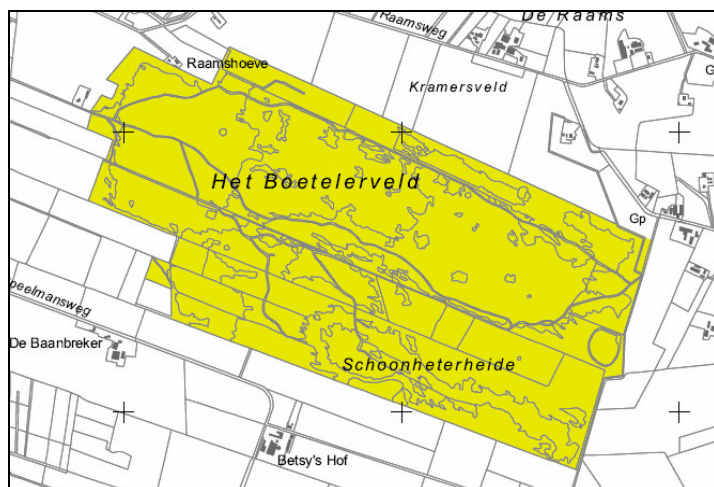
Sallandse Heuvelrug

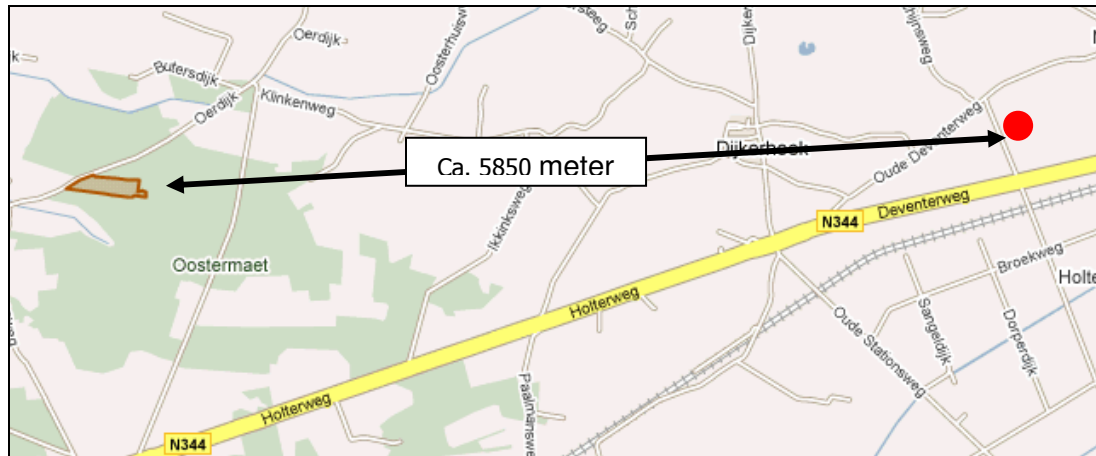
Borkeld

Boetelerveld

Oostermaet

Bijlage E Kaart reconstructieplan

Bijlage F Gegevens voorkeursalternatief

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Vleesvarkens	D 3.2.7.2.1	2688	1,2	3225,6

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie	
			ou E/sec/dier	Totaal ou E/sec
Vleesvarkens	D 3.2.7.2.1	2688	17,9	48.115,2

Fijnstofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Fijnstofemissie	
			kg/dier/jaar	Totaal kg
Vleesvarkens	D 3.2.7.2.1	2688	0,275	739,2

Bijlage G Gegevens Variant chemische luchtwasser

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Vleesvarkens	D 3.2.14.2	2688	0,18	483,84

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie	
			ou E/sec/dier	Totaal ou E/sec
Vleesvarkens	D 3.2.14.2	2688	16,1	43.276,8

Fijnstofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Fijnstofemissie	
			kg/dier/jaar	Totaal kg
Vleesvarkens	D 3.2.14.2	2688	0,110	295,68

Bijlage H Gegevens Variant gecombineerde luchtwasser

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	2688	0,53	1424,64

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie	
			ou E/sec/dier	Totaal ou E/sec
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	2688	5,8	15.590,4

Fijnstofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Fijnstofemissie	
			kg/dier/jaar	Totaal kg
Vleesvarkens	D 3.2.15.4.2	2688	0,055	147,84

Bijlage I Gegevens meest milieuvriendelijk alternatief

Ammoniakemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Vleesvarkens	D 3.2.7.1.1 D 3.2.14.2	2688	0,05	134,4

Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie	
			ou E/sec/dier	Totaal ou E/sec
Vleesvarkens	D 3.2.7.1.1 D 3.2.14.2	2688	12,53	33.680,64

Fijnstofemissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Fijnstofemissie	
			kg/dier/jaar	Totaal kg
Vleesvarkens	D 3.2.7.1.1 D 3.2.14.2	2688	0,110	295,68